

[Maisted]

rette titusindvis af danske arbejdspladser, og det, hr. Wilhjelm vil, er at nationalisere al kapital her i landet og så tro på, at de, der er ansat af staten, er i stand til at forvalte disse midler betydelig bedre end f. eks. medarbejderne i A. P. Møller-koncernen.

Al erfaring viser, at det ville være en tåbelig foranstaltning, hvis det danske folk accepterede en sådan ordning. Hvad er overskuddet og midlerne, der er kommet ind i de offentlige kasser, og som har gjort det vanskeligt at drive erhvervsliv her i landet, gået til? De er gået til sociale udbytttere, som reelt aldrig har fremmet noget som helst produktivt i dette land, og de har udelukkende kunnet få deres midler fra virksomheder, der har været i stand til at oprette titusindvis af danske arbejdspladser og har kunnet præstere et overskud – ellers var det nemlig umuligt, at andre var i stand til at overleve.

Derfor ville det være en tåbelig beslutning, hvis det danske folk fulgte VS ved at nationalisere danske virksomheder og alt, hvad der hedder kapital.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Ja, jeg skal ikke på en kort bemærkning gå i debat med hr. Maisted igen; det er det samme problem, vi tit får lejlighed til at diskutere.

Men til hr. John Winther, som bad mig om uden for denne sal at gentage et udtryk om bevidst uhæderlighed, og som kørte frem med tidligere eksempler på injurier heroppefra: det tidligere eksempel bestod i at citere hr. John Winthers partifælle side op og side ned. At han fandt citaterne ubehagelige, kan ikke falde tilbage på den, der citerer, og han er i stand til – og det fik han at vide i den offentlige debat af tingets formand, ved jeg – når som helst at kunne rejse en injuriersag. Det synes jeg da er helt i orden, men det har han selvfølgelig ikke gjort, for det var citater af hans egne artikler.

Og det, der er tale om her i dag, behøver hr. John Winther ikke at opfordre mig til, for jeg har sagt præcis det samme uden for denne sal for længe siden, nemlig da DUC-rapporten kom. Nu sagde jeg ikke »bevidst uhæderlig«, jeg sagde »bevidst upålidelig« – ikke fordi det gør nogen forskel, men bare for at være præcis. Og selvfølgelig rejser A.

P. Møller ikke nogen injuriersag om det, for det kan de ikke.

Det, der blev sagt både dengang og nu, er, at den nye DUC-rapport viser, sammenholdt med hvad DUC sagde i 1975, at enten er DUC ukvalificeret, eller også har det optrådt bevidst upålideligt. Og det er der ingen der kan bestride, for de har ud fra de samme fund i de to år, der er gået, indrømmet, at De Goyler og McNaughtons' vurderinger af disse fund var korrekte og deres eget var forkert. Derfor er der selvfølgelig ingen, der kan rejse injuriersag eller noget som helst på, at man konstaterer: enten er de ukvalificerede, eller også er de bevidst upålidelige. At hr. John Winther vælger, at det må være det sidste, må blive hans sag. I øvrigt vil jeg godt sige, at efter mit kendskab og mine erfaringer med det pågældende konsortium, plejer de ikke at ty til injuriersag eller den slags, hvor man kan forsvare sig; de plejer at hyre en hr. Hans Hetler, der skal skaffe undersøgelser på folk.

Formanden:

En videre debat vil vinde ved mere moderate udtryk.

Maisted (FP):

Er det ikke sådan, hr. Wilhjelm, at al det baggrunds . . . .

Formanden:

Man bør ikke stille spørgsmål til medlemmer, der har opbrugt deres taletid.

Maisted (FP):

Nej.

Så må jeg rette spørgsmålet til ministeren: er det ikke sådan, at alt det baggrundsmateriale, regeringens amerikanske eksperter har haft til at foretage sine beregninger, har de redeligt fået fra DUC?

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg kan ganske kort sige, at tilsynet og vore rådgivere, det amerikanske konsulentfirma De Goyler og McNaughton, har dels brugt det materiale, som man har fået stillet til rådighed fra DUC, og dels foretaget selvstændige undersøgelser og analyser.